

4158.
Siuntio.

Uudenkylän kivi-kautinen
asuinpaikka Siuntiossa.

Lohjan asemalta n. 7 km:n päässä kaak-
koissuuntaan (Immolan kautta menevää tie-
tä myöten) sijaitsee Uudenkylän kartano
Uudenkylänjoen varrella, joka Siveneen
eli-Siuntionjoen kautta purkautuu me-
reen. Joen varrella on n. s. Kotonii-
tyn pelto, joka joesta vähän sivulle
päin, 100-kunnan metrin päässä kartanos-
ta kohoaa mäeksi. Muutamilta saroilta,
tämän mäen kohdalta (18-21:seltä sa-
ralta kartanosta lukien) on vältätessä
löytynyt kiviaseita ja hiokinkivenkappalei-
ta (vrt. K. A. Lindströmin kartanaihel-
maa Hist. museon bibliorapteissa). Niin-
ikään lienee Papinpelloilta, jota Koto-
niityn pellosta erottaa vain peltotie,
löydetty kiviaseita. Mäki ja pelto on
savea, ihan joen varsiturvetta. Keräi-
lijä K. A. Lindström, jonka kautta paik-
ka on tullut tietoon, sanoo v. 1884
torppari A. Nyholmilta saaneensa samas-
/paikasta/
ta / löydetty 2 kiviasetta, ja mainitsee
myös Moilasen saaneen sellaisia. Nämät
löytyisivät muka Hist. Museossa. Hist.
M.L:ssa ilmenee kuitenkin vain yksi
esine, 3099: 15, joka on löydetty näh-
tävästi tältä paikalta ("Uudenkylän
talon maalta Papintorpan pellosta"),
mutta Lindströmin tiedot eivät ole en-
nenkään olleet täyttä luottamusta ansait-
sevia. Lisäksi pitäisi Lindströmin mu-
kaan olla samasta paikasta löydettyjä

4158.
Siuntio.

esineitä Syrjän kartanossa vapaaherra
Wredellä.

Seuraavista K. A. Lindströmin muse-
oon tuomista esineistä on taltat löy-
tänyt torpanpoika Karl Samuelsson, hi-
oinkiven kappaleet taas torppari Johan
Fagerlund ja Lindström, joka sanoo omat
kappaleensa löytäneensä aidan vierestä
kiviläjältä. Hiiliä, luita y. m. s. ei
Lindström sano paikalla huomautun.

1. Tasataltta, jotenkin tasaleveä, latteä, kyljet särmäi-
tasareunainen, toiselta teränsärmältä hiu-
set.
kan lohennut, diabaasimaista vuorilajia.
86 x 49 x 18 mm.
2. Kourutalтта, varrelle päin kapeneva, teränsuu puo-
poikkileikkaus soikean pyöreä, terä eh-
liympyräinen.
kä uudestaan ja tasaiseksi hiottu, por-
fyriittista vuorilajia. 112 x 48 x 29 mm.
3. Hiokivi, n. 0,3 m:n pituinen, n. + n. 0,1 m:n
0,25 m:n levyinen, ⁺ neljässä kappaleessa, vahvuinen
toiselta puolen vain vähän, toiselta
melkein kauttaaltaan hiottu, harmaata
kvartsiittia.
4. Osa hiokiveä, joka on ollut keskeltä
kupeva, vaaleanharmaata kvartsiittia,
kahdessa kappaleessa, alapuoleltakin vä-
hän kulunut.

4158.

Siuntio.

5. Hioinkiven kappale, graniittimaista vuorilajia; 4-5 sm:n vahvuinen vain toiselta puolen hiottu.
6. Hioimen nähtävästi käsissä pidettävän, kappale, hienohkoa kvartsiittia, molemmilta sivuilta ja reunoilta hiottu, 86 x 56 x 38 mm.

4159.

Kivikautisia esineitä, joita Hjalmar Appelgren virkamatkallaan kesäkuussa 1902 osti valtion kokoelmiin Euran pitäjältä.

Kivikaudelta.

Eura.

1. Aseen tekele tummansinervää kiveä, miltei tasaleveä, latuskainen, toinen lappio yhtenä ainoana iskupintana; toinen lappio vaaleampi kuin edellinen. $258\frac{1}{2}$ mm ptk, $77\frac{1}{2}$ lev, $25\frac{1}{2}$ pks.
2. Aseen tekele tummansinervää kiveä, hoikemmassa päässä vaaleampi kohta; toisella puolella useita pilstomisessa ja iskettäissä syntyneitä koloja, toisella, joka on tasaisempi, samoin syntynyt viistoon käypä harja. 202 mm ptk, 67 lev, 28 pks.
3. Aseen tekele tummansinervää kiveä; toisen lappion laidoissa vaalea kohta ja saman puolen kyljessä pitkä vaalea viiru. 223 mm ptk, $67\frac{1}{2}$ lev, 32 pks. Toinen puoli tasaisempi kuin toinen, joka tähän on kuvattu.

vaalea kohta